

Sygn. akt III RC 25/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2022 roku

Sąd Rejonowy w Piszczu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Jakub Błesiński

Protokolant st. sekr. sądowy Joanna Święcka

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2022 roku w Piszczu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego J. Z. reprezentowanego przez ustawową przedstawicielkę A. D.

przeciwko N. Z.

o podwyższenie alimentów

I. Alimony, zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie, VI Wydział Cywilny Rodzinny z dnia 10 stycznia 2012 roku w sprawie sygn. akt VI RC 618/10, od pozwanego N. Z. na rzecz małoletniego powoda J. Z. w kwocie po 350 złotych miesięcznie, z dniem 28 lutego 2022 roku podwyższa do kwoty po 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rak ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda A. D. z tym, że odsetki za zwłokę liczone będą od dnia 29 listopada 2022 roku.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Nie obciąża stron opłatami sądowymi.

IV. Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

V. Wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 25/22

UZASADNIENIE

A. D., w imieniu małoletniego powoda J. Z., wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego N. Z. na rzecz powoda J. Z. z kwoty po 350 złotych miesięcznie do kwoty 900 złotych miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w wypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do rak ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wskazała, że na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w sprawie VI RC 618/10, Sąd zobowiązał pozwanego do płacenia na rzecz małoletniego powoda alimentów w kwocie po 350 złotych miesięcznie. Małoletni powód miał wówczas 6 lat, a koszty utrzymania były dużo niższe.

Obecnie małoletni powód ma 17 lat. Zamieszkuje wraz z matką. Małoletni powód uczy się w Zespole (...) w R.. Pozwany łoży regularnie kwotę ustalonych alimentów, jednak gdy zdarzają się większe nieplanowane wydatki, pomimo deklaracji dokładania się, przedstawicielce ustawowej małoletniego powoda trudno jest wyegzekwować połowy kwot wydatkowanych na syna. Od kilku lat pozwany nie partycypował w zaspokajaniu potrzeb powoda ponad zasądzoną kwotę.

W ocenie matki małoletniego największy wpływ na zmianę okoliczności ma fakt, że od daty ostatniego orzekania o alimentach upłynęło ponad 10 lat, a koszty utrzymania małoletniego powoda wzrosły znacząco. Ponadto pozwany nie partycypuje w kosztach utrzymania małoletniego powoda ponad kwotę 350 złotych, która jest niewystarczająca na zaspokojenie potrzeb powoda. Pozwany praktycznie nigdy nie uczestniczył bezpośrednio w wychowywaniu powoda i sprawowaniu nad nim opieki. Wszystkie te obowiązki ciążyą na matce małoletniego.

W ocenie matki powoda sytuacja jego ojca jest na tyle dobra, iż jest on w stanie łożyć żądaną kwotę alimentów na rzecz małoletniego syna. Posiada stałe zatrudnienie za granicą i nie ma innych osób na utrzymaniu.

Matka małoletniego obecnie pracuje jako sprzedawca. W okresie za ostatnie trzy miesiące z tego tytułu uzyskała średnio dochody w kwocie 2 209,75 złotych miesięcznie.

Do niezbędnych średniomiesięcznych wydatków na utrzymanie małoletniego należą: opłata za mieszkanie – 133 złote, energia elektryczna – 30 złotych, internet – 30 złotych, internat – 350 złotych miesięcznie, laptop do nauki zdalnej – 4 500 złotych, wkładki do butów – 26 złotych, kontrole u ortopedy – 23 złote, wizyta u kardiologa – 30 złotych, żywienia – 1 000 złotych, ubranie – 520 złotych, lekarstwa – 40 złotych, witaminy – 50 złotych, składki szkolne – 76 złotych, podręczniki szkolne – 66 złotych, dojazdy do szkoły – 120 złotych, stomatolog – 60 złotych, fryzjer – 30 złotych, artykuły i przybory szkolne – 40 złotych, gry, książki, urządzenia elektroniczne, hobby, prezenty – 166 złotych, kolonie letnie – 166 złotych, chemia i kosmetyki, środki czystości – 200 złotych, kieszonkowe do internatu – 50 złotych. Średniomiesięczny koszt utrzymania dziecka wynosi około 3 206 złotych.

Ponadto matka małoletniego ponosi wydatki na swoje utrzymanie jak żywienia, ubranie, dojazdy do pracy.

W ocenie matki powoda nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. w stopniu uzasadniającym podwyższenie alimentów, która czyni żądanie pozwu uzasadnionym.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego z kwoty po 350 złotych do kwoty po 550 złotych miesięcznie na rzecz małoletniego powoda J. Z., płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego do 10 dnia każdego miesiąca, ustawowymi odsetkami w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat oraz o oddalenie powództwa w pozostałej części.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że z uwagi na to, iż wykonuje prace za granicą nie jest w stanie widywać się z nim tak często jakby chciał. Natomiast jeśli pojawia się możliwość dłuższego kontaktu pozwany widuje się z synem. Pozwany w 2019 roku zabrał syna do Z. – koszt 4 000 złotych, w 2020 roku zabrał syna na wakacje w B. – 2 000 złotych, w 2021 roku małoletni przyjechał do miejsca zamieszkania pozwanego, gdzie spędził 17 dni. W tym czasie małoletni był na utrzymaniu swojego ojca.

Ojciec małoletniego kupuje mu odzież, obuwie i perfumy wybrane przez syna.

Pozwany nie zgadza się z twierdzeniami matki powoda, że nie uczestniczy w życiu małoletniego, nie wychowuje go. Pozwany ma z synem stały kontakt. Ojciec małoletniego sfinansował zakup munduru w wysokości 1 285,23 złotych.

Pozwany założył dziecku konto w banku, aby małoletni uczył się gospodarowania pieniędzmi. Przekazywał małoletniemu regularnie kieszonkowe w wysokości 140-150 złotych miesięcznie, a także pieniądze na różne okazje. Ponadto, gdy syn miał jakiś wydatek, pozwany starał się go wspierać i również przelewał drobne sumy pieniężne.

Pozwany opłaca również telefon małoletniego oraz internet w wysokości prawie 300 złotych miesięcznie. W 2019 roku pozwany kupił małoletniemu telefon Samsung G. (...), którego koszt z abonamentem wyniósł 4 105 złotych. Pozwany wykupił również ubezpieczenie na życie, w którym jako uposażony został wskazany małoletni J. Z..

Pozwany zakwestionował wydatki przedstawione przez przedstawicielkę ustawową. W ocenie pozwanego miesięczny koszt utrzymania małoletniego jest rażąco wygórowany. Wątpliwości budzi przede wszystkim koszt wyżywienia małoletniego w wysokości 1000 złotych miesięcznie, gdy małoletni na co dzień mieszka w internacie Zespołu Szkół (...) w R., gdzie ma zapewnione wyżywienie. Pozwany wskazał, że koszt internatu również został zawyżony, bowiem z dokumentów wynika, że bez wyżywienia jest to koszt 20-40 złotych miesięcznie, a nie 350 złotych.

Nadto zdaniem pozwanego niezrozumiałe jest wliczanie do kosztów utrzymania małoletniego opłat za mieszkanie, energię elektryczną i internet za cały miesiąc. Małoletni na co dzień przebywa w internacie, natomiast w domu jest tylko w weekendy. Internet opłaca mu pozwany.

Pozwany zakwestionował też wydatki związane z zakupem odzieży. Przez ostatnie lata to pozwany kupuje małoletniemu odzież. Nadto z informacji jakie posiada pozwany dojazdy do szkoły również powinny być dwukrotnie niższe, bowiem małoletni jeździ na zmianę, raz z rodzicami kolegi, a raz z matką.

Pozwany wskazał, że przedstawicielka ustawowa wskazała, że średniomiesięczny koszt utrzymania dziecka wynosi około 3 206 złotych miesięcznie. Nie sposób uwierzyć w te twierdzenia skoro A. D. zarabia 2 200 złotych netto i z tej kwoty musi jeszcze utrzymać siebie.

Pozwany wskazał, że od 2021 roku prowadzi własną działalność gospodarczą – ogólnobudowlaną. Pozwany w 2021 roku osiągnął zysk w wysokości 29 735 euro, od którego musiał zapłacić podatek dochodowy oraz składki ubezpieczeniowe w wysokości 4 341 euro. Średni miesięczny dochód pozwanego wynosił zatem 2 116,16 euro, co w przeliczeniu na złotówki wynosi 9 600 złotych. W 2022 roku zarobki pozwanego nie zmieniły się diametralnie, wynoszą około 2 150 euro miesięcznie.

Na miesięcznie koszty pozwanego składają się: wyżywienie 350 euro, opłaty mieszkaniowe – 600 euro, kosmetyki – 50 euro, bielizna – 30 euro, ubrania robocze – 52 euro, paliwo – 400 euro, fryzjer – 25 euro, leki – 50 euro, rehabilitacja – 50 euro, koszty prowadzenia konta bankowego – 20 euro, koszty księgowego – 139,15 euro.

Pozwany opłaca również alimenty w wysokości 450 złotych oraz alimenty zaległe w wysokości 350 złotych. Dodatkowo pozwany opłaca telefon swój oraz syna, co miesięcznie wynosi około 400-450 złotych. Małoletni otrzymuje także od ojca kieszonkowe w wysokości 200 złotych miesięcznie.

Pozwany zdaje sobie sprawę, że dziecko dorasta i nie chce uchylać się od łożenia alimentów na rzecz syna. W ocenie pozwanego kwota żądana przez przedstawicielkę ustawową jest rażąco wygórowana. Dodatkowo możliwości pozwanego nie pozwalają na przekazywanie aż tak wysokich kwot. W ocenie pozwanego podwyższenie alimentów do kwoty 550 złotych miesięcznie w pełni zaspokoi usprawiedliwione potrzeby małoletniego i jest również adekwatne do możliwości zarobkowych pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni J. Z. urodził się (...) i pochodzi ze związku małżeńskiego A. D. (poprzednio Z.) oraz N. Z..

Wyrokiem Sądu z dnia 12 stycznia 2012 roku w sprawie VI RC 618/10 Sąd Okręgowy w Olsztynie rozwiązał przez rozwód małżeństwo A. Z. i N. Z.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim dzieckiem stron, J. Z. powierzył matce, a ojcu władzę rodzicielską ograniczył do prawa współdecydowania o sposobie leczenia i kształcenia dziecka.

Jednocześnie Sąd zobowiązał strony do ponoszenia kosztów wychowania i utrzymania małoletniego dziecka i z tego tytułu zasądza od N. Z. na rzecz małoletniego J. Z. alimenty po 350 złotych miesięcznie, płatne do rąk matki A. Z. do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

(bezsporne, dowód: skrócony akt urodzenia k. 6 wyrok z 10.01.2012r. w sprawie VI RC 618/10 Sądu Okręgowego w Olsztynie znajdujące się w aktach sprawy VI RC 618/10 Sądu Okręgowego w Olsztynie)

W dacie ostatniego orzekania A. D. była zatrudniona w J.J. (...) s.c. ul. (...), (...)-(…) P., w pełnym wymiarze czasu na stanowisku sprzedawcy z wynagrodzeniem 1 015,84 złotych netto.

A. D. była właścicielką lokalu mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...) w P. o powierzchni 37,50 m² wraz z udziałem wynoszącym 37, (...)40 części we współwłasności elementów wspólnych budynku mieszkalnego i taki sam udział we współużytkowaniu wieczystym działki gruntu oznaczonej numerem geodezyjnym (...).

Ponosiła opłaty związane z utrzymaniem mieszkania: zaliczka - 165,13 złotych, fundusz remontowy – 22,50 złotych.

Małoletni J. Z. uczęszczał do Przedszkola Miejskiego nr 1 w P.. Opłata stała za przedszkole wynosiła 120 złotych oraz 5 złotych za każdy dzień wyżywienia

N. Z. był zarejestrowany jako bezrobotny z prawem do zasiłku. W okresie od 1 marca 2010 roku do 31 marca 2010 roku wypłacono kwotę netto 510,25 złotych.

(dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 7, zaświadczenie k. 13, kserokopia wypisu aktu notarialnego k. 16, zaświadczenie k. 24, zawiadomienie k. 76, zeznania świadka M. B. k. 234v, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 286 znajdujące się w aktach sprawy VI RC 618/10 Sądu Okręgowego w Olsztynie)

A. D. ma obecnie 46 lat. Po rozwodzie zawarła nowy związek małżeński. A. D. nie ma innych dzieci poza małoletnim J. Z.. Nadal jest zatrudniona w J.J. (...) s.c. na stanowisku sprzedawcy. Obecnie otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 2 209,75 złotych netto. Nadto otrzymuje świadczenie wychowawcze w wysokości 500 złotych na małoletniego J. Z.. Otrzymuje również świadczenie w wysokości 300 złotych rocznie na wyprawkę szkolną. Mąż A. D. pracuje i otrzymuje wynagrodzenie w kwotach 3 000 - 3 500 złotych. Mąż A. D. ma na utrzymaniu córkę i przekazuje na jej utrzymanie około 1 500 złotych. Jego córka studiuje, ma rentę po mamie. Ponosi opłaty związane z zamieszkiwaniem – 329,49 złotych, a także opłaca abonament telewizyjny – 177 złotych.

Małoletni J. Z. ma obecnie 17 lat. Leczy się na nadcisnienie. Cierpi na idiopatyczną skoliozę młodzieńczą, w związku z czym wymaga rehabilitacji. Małoletni uczy się w Zespole Szkół (...) w R.. W tygodniu zamieszkuje w internacie, którego koszt wnosi około 420 złotych miesięcznie. Małoletni otrzymuje od matki 60-80 złotych tygodniowo kieszonkowego. Odzież to koszt około 400 złotych miesięcznie. Koszt książek i zeszytów to około 500 złotych. Środki higieniczne to ok. 40-50 złotych miesięcznie. Dojazdy do szkoły kosztują 200 złotych miesięcznie. Z uwagi na to, iż małoletni ma jedną nogę krótszą konieczny jest zakup wkładek do butów, które kosztują około 50 złotych miesięcznie. Wiąże się z tym również konieczność częstej wymiany butów. Koszt butów to około 250 złotych. Średni koszt utrzymania małoletniego to 1200-1500 złotych.

N. Z. ma obecnie 48 lat. Mieszka i pracuje w Holandii. Pracuje jako mechanik. Miesięcznie zarabia 2 100-2 200 euro. W 2021 roku osiągnął zysk w wysokości 25 572 euro.

N. Z. wynajmuje pokój, którego koszt wynosi 600 euro. Ponosi koszt swojego wyżywienia, który wynosi 300-350 euro. Na odzież wydaje 50 euro miesięcznie, na paliwo 400-500 euro miesięcznie. W ramach prowadzonej działalności rozlicza koszt paliwa. Ze swojego dochodu może zaoszczędzić 250-300 euro.

Wspiera małoletniego drobnymi kwotami, zabiera na wycieczki, kupuje obuwie, ubrania, perfumy. Kupił małoletniemu mundur do szkoły. Od 3 lat płaca małoletniemu internet, opłaca rachunki za telefon.

N. Z. jest ubezpieczony na życie. Jako uposażonego wskazał małoletniego J. Z..

(dowód: dokumentacja medyczna k. 9-13, faktura k. 15,16, zdjęcie k. 66, faktura k. 67, historia rachunku k. 68-101, rozliczenie k. 102-109, polisa k. 110-111, deklaracja na podatek dochodowy wraz z tłumaczeniem k. 115-128, zeznania przedstawicielki ustawowej A. D. k. 152v-153, zeznania pozwanego N. Z. k. 153v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności zeznań stron i dokumentów złożonych przez strony oraz dokumentów znajdujących się w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Olsztynie sygn. akt VI RC 618/10. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów oraz dowodom z zeznań stron w zakresie wyżej opisanym.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymywać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Tak, więc od chwili urodzenia zobowiązani są do dostarczania dzieciom środków utrzymania i wychowania.

Z przepisu powyższego wynika, że rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie pozostaje w niedostatku lub posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie jego kosztów utrzymania lub wychowania. We wszystkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony tylko ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Zgodnie z art. 96 kro, rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych i kulturalnych, także środki wychowania i kształcenia według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego, w tym podwyższenia, obniżenia lub uchylecia alimentów.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Rozstrzygnięcie oparte na podstawie art. 138 kro polega na porównaniu stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmianie.

Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie było zatem ustalenie, czy po dacie ostatniego orzekania w zakresie alimentów, nastąpiła istotna zmiana okoliczności w zakresie sytuacji rodzinnej, osobistej i zarobkowej zobowiązanego oraz w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, uzasadniająca zmianę dotychczasowej wysokości alimentów. Dlatego też Sąd przede wszystkim porównał, po pierwsze, jak kształtowały się usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda w dacie poprzedniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego, a jak w czasie orzekania w niniejszej sprawie, a po wtóre - porównał możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego we wskazanych wyżej okresach.

Od daty zasądzenia ostatnich alimentów upłynęło niespełna 11 lat. Niewątpliwie zatem wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda. Wiąże się to bowiem z jego dorastaniem i przede wszystkim kształceniem. Zdaniem Sądu Najwyższego, które Sąd orzekający w pełni podziela, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb uprawnionego do alimentów (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965r. w sprawie I CZ 135/64, niepubl.).

Obecnie małoletni J. Z. uczęszcza do Zespołu Szkół (...) w R.. Zwłaszcza początek roku szkolnego wiąże się ze znacznymi wydatkami. Ponadto małoletni jest w wieku intensywnego wzrostu, co wiąże się z zakupem nowych ubrań i butów, środków higieny osobistej, itp. Jednakże twierdzenia przedstawicielki ustawowej co do niektórych wydatków związanych z utrzymaniem dziecka nie znajdują żadnego potwierdzenia. Chodzi tu przede wszystkim o comiesięczną wymianę garderoby – 520 zł, ale też wydatki związane z wyżywieniem w domu w wysokości 1000 złotych, skoro małoletni przebywa w domu jedynie w weekendy. W ocenie Sądu matka małoletniego powoda w treści pozwu zawyżyła koszty jego utrzymania. Sąd przyjął, zgodnie z zeznaniem matki na rozprawie w dniu 29 listopada 2022 roku, że koszty utrzymania małoletniego rzeczywiście oscylują w granicach 1 200 – 1 500 złotych, jednakże wliczając w to koszty internatu.

Sytuacja matki małoletniego powoda uległa zmianie. A. D. zawarła ponownie związek małżeński. Nadal pracuje w tym samym miejscu – J.J. (...) s.c. na stanowisku sprzedawcy. Wprawdzie jej wynagrodzenie w ciągu ostatnich 10 lat wzrosło, jednakże dalej oscyluje w granicach minimalnego wynagrodzenia krajowego. Matka małoletniego powoda nie jest w stanie sama sprostać ciągle rosnącym wydatkom związanym z utrzymaniem i wychowaniem syna.

Sytuacja pozwanego również wyraźnie się zmieniła. W dacie ostatniego orzekania był zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Obecnie prowadzi swoją działalność w Holandii, gdzie, w przeliczeniu na złotówki, osiąga dochód w wysokości około 9 000 złotych. Pozwany na rozprawie w dniu 29 listopada 2022 wskazał, że jest w stanie zaoszczędzić 250-300 euro, co w przeliczeniu na złotówki daje 1 000 – 1400 złotych (w zależności od kursu). Zatem, zdaniem sądu jego możliwości zarobkowe, pozwalająby na ponoszenie kosztów na utrzymanie małoletniego w wysokości żądanej przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda. Jednakże, wbrew twierdzeniom przedstawicielki ustawowej, pozwany uczestniczy w utrzymaniu małoletniego ponad zasądzone alimenty. Pozwany ponosi opłaty związane z telefonem i internetem, opłaca niektóre wycieczki szkolne, kupuje ubrania, obuwie, perfumy. Wspiera małoletniego drobnymi kwotami, przesyła na jego konto kieszonkowe. W ocenie Sądu okoliczność ta powinna znaleźć odzwierciedlenie w wysokości zasądzonych alimentów.

Mając powyższe na uwadze Sąd, w oparciu o przepis art. 138 kro, art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 2 kro, alimenty, zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie, VI Wydział Cywilny Rodzinny z dnia 10 stycznia 2012 roku w sprawie sygn. akt VI RC 618/10, od pozwanego N. Z. na rzecz małoletniego powoda J. Z. w kwocie po 350 złotych miesięcznie, z dniem 28 lutego 2022 roku podwyższył do kwoty po 750 złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda A. D., z tym, że odsetki za zwłokę liczone będą od dnia 29 listopada 2022 roku.

W ocenie Sądu alimenty w tej wysokości są adekwatne do wieku i usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Należy podkreślić, że podobną kwotę, czyli około 750 złotych powinnałożyć matka powoda, gdyż z uwagi na wiek małoletniego powoda (17 lat), jej osobiste starania o wychowanie małoletniego są już znacznie ograniczone. Z pewnością nie są one już tak czasochłonne, gdy małoletni miał 6 lat.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił.

Sąd o kosztach postępowania oraz kosztach sądowych orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

Wyrokowi w punkcie podwyższającym alimenty Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.